

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K.S.**

w przedmiocie przyjęcia do wykonania orzeczenia zagranicznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 sierpnia 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej zawartego w postanowieniu

z dnia 17 lipca 2025 r., sygn. akt IX Kop 43/25,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu

w Pszczynie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2025 r., sygn. akt IX Kop 43/25, Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie, w oparciu o przepis art. 37 § 1 k.p.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu wniosku Bezirkshauptmannschaft B. z dnia 24 października 2024 r. o wyegzekwowanie kary pieniężnej dotyczącej K.S. Jak wskazał sąd właściwy miejscowo wyżej wymieniony jest sędzią tego Sądu, a to – jego zdaniem – mogłoby wzbudzić w oczach pozostałych stron wątpliwości co do zachowania w tej sprawie przez sąd występujący z inicjatywą wymaganego obiektywizmu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego należało uwzględnić.

Wprawdzie przepis art. 37 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i w związku z tym nie może być interpretowany rozszerzająco, zwłaszcza w kontekście treści przepisu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, nie ulega wszakże wątpliwości, że istnieją sytuacje, w których rozpoznanie sprawy przez sąd do tego właściwy miejscowo, z uwagi na udział w postępowaniu określonych podmiotów, może wzbudzić w odbiorze społecznych, i to niezależnie od sposobu rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu, mające charakter realny wątpliwości, co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy. Taka sytuacja jest bez wątpienia niewskazana, stanowiąc zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, które jest jedyną przesłanką pozwalającą Sądowi Najwyższemu uwzględnić stosowną inicjatywę sądu, przed którym dana sprawa zawisła.

Wymownym przykładem tego rodzaju jest właśnie niniejsze postępowanie, w którym podmiotem co do którego ma zapaść orzeczenie, związane z wnioskiem organu zagranicznego, jest sędzia sądu właściwego miejscowo (wydziału karnego), którego – jak wynika z treści uzasadnienia postanowienia – ze zdecydowaną większością sędziów tego Sądu łączną różnego rodzaju relacje od towarzyskich po służbowe. W takiej sytuacji trudno odrzucić możliwość, na co trafnie zwrócono uwagę motywując inicjatywę, pojawienia się u stron postępowania, ale też w odbiorze społecznym (u postronnego obywatela) – wprawdzie bez wątpienia nieuprawnionych – lecz jednak prawdopodobnych wątpliwości, i to niezależnie od ostatecznego rozstrzygnięcia, że przedmiotowy wniosek rozpoznany został bez jakichkolwiek poza procesowych wpływów. Zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości jest w takim wypadku ze wszech miar realne, a nie tylko hipotetyczne.

Z tych względów, w interesie wymiaru sprawiedliwości, a więc dla przeciwdziałania mylnemu odbiorowi społecznemu o braku bezstronności sądu, jest rozpoznanie wniosku o egzekucję kary pieniężnej przez inny sąd równorzędny, którym będzie Sąd Rejonowy w Pszczynie położony w relatywnie bliskiej odległości od siedziby sądu właściwego miejscowo, a jednocześnie leżący poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej.

Uwzględniając powyższe postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]